

[Socialministeren.]

dringer som følge af den nye kommunale styrelseslovgivning).

forslag til lov om ændring af lov om den offentlige sygeforsikring. (Refusion af udgifter til fribefordring m. v.).

forslag til lov om ændring af lov om revulidering. (Ændring af reglerne om refusion).

forslag til lov om ændring af lov om børne- og ungdomsforsorg. (Ændrede refusionsregler) og

forslag til lov om ændring af lov om husmoderafløsning og hjemmehjælp. (Ændret refusionsregel).

Jeg kan endvidere oplyse, at jeg i tilslutning til disse lovforslag agter at fremsætte ændringsforslag til det forslag om ændringer i loven om børnetilskud og andre familiedydelser, som allerede er under behandling her i tinget.

Alle forslagene står i forbindelse med den almindelige omlægning af byrdefordelingen mellem staten og kommunerne, der søges gennemført fra og med finansåret 1970-71.

I 3 af forslagene — dem, der vedrører loven om offentlig forsorg, loven om omsorg for invalide- og folkepensionister og loven om den offentlige sygeforsikring — er der endvidere optaget ændringer som følge af den nye kommunale styrelseslovgivning, der ligeledes træder i kraft den 1. april 1970.

For så vidt angår den sociale lovgivning medfører den almindelige byrdeomlægning, at staten skal overtage den del af udgifterne, som hidtil indirekte er blevet båret af kommunerne via det mellemkommunale refusionsforbund.

I bemærkningerne til forslaget til ændringer af loven om offentlig forsorg er der givet en almindelig redegørelse for virkningen af byrdeomlægningen for alle lovenes vedkommende, og i et bilag til forslaget er der givet en almindelig oversigt over refusionsreglerne såvel efter de gældende love som efter de fremsatte ændringsforslag, og jeg skal derfor særlig henvide til dette lovforslag.

Efter de nye regler vil staten for mange af ydelsernes vedkommende — det gælder særlig de sociale pensioner — skulle bære hele udgiften, medens den for andre ydelser skal bære en mindre andel, typisk 75 pct., af udgifterne. Udgangspunktet ved fastsættelsen af refusionsbrøken har været hen-

synet til, i hvilket omfang kommunerne selv kan øve indflydelse på størrelsen af den ydede hjælp. Da der f. eks. for pensionernes vedkommende praktisk taget ikke er levnet kommunerne nogen indflydelse i så henseende, ydes der 100 pct. refusion, dog bortset fra de personlige tillæg, der kun skal refunderes med 75 pct.

Som det ses af bemærkningerne, vil byrdeomlægningen for den sociale sektor medføre en meget betydelig merudgift for staten, men — som det sikkert allerede er medlemmerne bekendt — afbalanceres denne merudgift ved modgående ændringer i de under andre ministerier hørende tilskudsordninger.

Hvad angår ændringerne som følge af den nye kommunale styrelseslovgivning i loven om offentlig forsorg, omsorgsloven og sygeforsikringsloven kan jeg bemærke, at disse i det væsentlige kun er af redaktionel karakter.

Det er særlig den omstændighed, at der ikke længere opretholdes en sondring mellem sognekommuner og købstadkommuner, og at alle kommuner nu på ensartet måde skal indgå i det amtskommunale fællesskab, som har nødvendiggjort ændringer.

Visse opgaver og beføjelser, således med hensyn til forsorghjem og med hensyn til nedsættelse af tilsynsråd for alderdoms- og plejehjem, som hidtil har ligget hos købstæderne, overføres nu også for så vidt angår disse til amtsrådet. Jeg kan her henvide til punkt 3 i forslaget vedrørende loven om offentlig forsorg og punkt 2 i forslaget vedrørende omsorgsloven.

Godkendelsen af honorarer til formændene for de sociale udvalg har hidtil for sognekommunernes vedkommende ligget hos amtsrådet og for købstædernes vedkommende hos socialministeriet. Der har hidtil i hvert enkelt tilfælde skullet indhentes godkendelse. Man har ikke anset det for påkrævet at opretholde denne lidt omstændelige ordning, men anset det for mere hensigtsmæssigt at give adgang til at yde honorarer efter nærmere fastsatte regler. For at opnå den fornødne ensartethed må disse regler så fastsættes af ministeriet. Jeg kan herom henvide til punkt 2 i forslaget vedrørende loven om offentlig forsorg.

Omvendt har man — som det fremgår af punkt 1 i forslaget vedrørende omsorgsloven — ment helt at kunne overlade det